

§ 103 Tillgänglighet enligt Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

BRITT LOUISE AGRELL:

Ordförande och vänner i kyrkomötet! Jag talar för utskottet och yrkar bifall till utskottets förslag.

Frågor om tillgänglighet, bemötande och inkludering är naturligtvis väldigt viktiga för oss i Svenska kyrkan. Vi är glada för att motionären lyfter upp de frågorna än en gång. Vi har dock konstaterat att det finns väldigt mycket både sagt och gjort och som görs i de här sammanhangen, och av den anledningen yrkar utskottet på att motion 2013:31 ska avslås.

Något av det som vi har konstaterat är att det finns ett samarbete också med Svenska kyrkans arbetsgivarorganisation som har samarbete med Handikappförbunden för att underlätta i de här frågorna. Det finns också en lagstiftning, som bekant, som man kan luta sig emot, och det finns medarbetare på stiftet som arbetar med detta både på fastighetssidan och när det gäller kyrkolivet som sådant. Det som är kanske allra mest aktuellt i förhållande till motionärens yrkande är det policydokument som SKR har tagit fram och det heter En kyrka för alla, och det bör naturligtvis vi alla gå igenom och titta på. Jag tror att det finns utlagt på webben. Det antogs i mars 2008 och syftet är att förmå kyrkor och samfund att genomföra en självkritisk granskning utifrån det här perspektivet. Det innehåller sju formulerade mål som kyrkorna, alla vi kyrkor som är med i SKR, har ställt oss bakom. Mot den bakgrunden menar vi att det inte finns någon anledning att göra ytterligare ett dokument, utan vi är glada för det som finns och arbetar vidare med detta. Det är bakgrunden till att vi yrkar avslag på motionen.

YLVA WAHLSTRÖM:

Herr ordförande och övriga som tar del av kyrkomötet! Jag förstår att man tycker att det är mycket som görs men det är inte tillräckligt. Man borde göra mycket mer och på ett mycket mera strukturerat sätt. Den Finska kyrkan har jobbat med det och det innehåller många olika delar, det är teologi, praktiska råd hur man gör ute i församlingarna. Det ligger alltså på både riksnivå och på stiftsnivå och på församlingsnivå hur man ska se till att alla får sitt riktiga mänskliga värde och att alla kan vara välkomna. Vi måste våga slå vakt om människovärdet i vår kyrka på olika sätt. Det här är ett sätt att bifalla denna motion och att man verkligen jobbar strukturerat med det. Att Finland tillhör de som ligger steget före oss i tillgänglighetsarbetet beror på att där har man varit mer utsatt för krig och fått hem s.k. krigshjältar med skador, så man har sett de här människorna. Beträffande barnkonventionen, att vi ska ge våra barn som växer upp med funktionshinder samma rättigheter som alla andra, då behöver man bry sig extra mycket om dessa medmänniskor.

Hur många har läst SKR:s skrift om råd i tillgänglighetsarbetet? Den är ett genomarbetat arbete. Jag vet tjänstemän som delvis har jobbat på riksnivå med de här frågorna och som känner att behovet finns. Vi är inte så duktiga på de här frågorna som vi tror. Det är klart att man prioriterar i annat, men jag har konfirmander, dopfamiljer och familjer som söker stöd och det är mer än bara diakoni det handlar om. Det handlar om mänskliga rättigheter.

Jag yrkar bifall till motion 2013:31.

BRITT LOUISE AGRELL:

Kyrkolivsutskottet delar naturligtvis motionärens uppfattning om hur viktigt det här arbetet är. Jag vill bara peka på att det finns ytterligare ett tillgänglighetsprogram som har kunnat presenteras i slutet av 2012, och som vi har skrivit om i

vårt utskottsbetänkande. Det programmet riktar sig både till kyrkans anställda och förtroendevalda, och det lyfter även fram det som motionären efterfrågar, den teologiska grunden för tillgänglighet.

Det är alltid så att det finns mer att göra, och det är vi synnerligen medvetna om. Men jag tycker kanske inte att man har ett argument med "hur många har läst de här programmen som finns". Då undrar man ju hur många kommer att läsa ett nytt policydokument.

YLVA WAHLSTRÖM:

Ja, dokument riskerar ju att bli olästa, och att man kanske delvis använder dem mer eller mindre. Men det som är centralt är att man idag pratar så fint om funktionshindrade och deras rättigheter men samtidigt så försämrar man för möjligheterna på alltför många områden. Det vill jag inte säga om kyrkan utan det är en samhällsutveckling som vi bör vara medvetna om. Därför bör vi vara litet extra tuffa och mer tillmötesgående i dessa frågor.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 139.